

# РЕШЕНИЕ

№ 30893

гр. София, 22.09.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в**  
публично заседание на 14.05.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Златка Илиева**

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **7295**  
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе  
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален  
кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на И. К. К., [ЕГН] с адрес: [населено място], [улица], партер чрез адв. С. Ж., срещу Ревизионен акт №Р-22002223005159-091001/13.03.2024г. издаден от М. И. Д. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. Д. Н. на длъжност главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията в потвърдената част и в тази, която е изменена с Решение №733/29.05.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП. С последния, на основание чл.19, ал.1 и ал.2 ДОПК е ангажирана отговорността на жалбоподателката за задълженията на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД. С РА е ангажирана отговорността на И. К. К. по чл. 19, ал. 1 и 2 от ДОПК, в качеството ѝ на управител на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД за ДДС за периодите от 01.12.2016 г. до 31.12.2016 г., от 01.02.2017 г. до 28.02.2017 г., от 01.04.2017 г. до 31.12.2017 г. и от 01.06.2019 г. до 31.03.2022 г.; задължения за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по ЗДДФЛ за периодите от 01.06.2019 г. до 30.11.2021 г.; вноски за универсален пенсионен фонд за осигурители по КСО за периодите от 01.06.2019 г. до 30.11.2021 г.; задължителни осигурителни вноски за здравно осигуряване по ЗЗО- за осигурители по КСО за периодите от 01.06.2019 г. до 30.11.2021 г.; задължителни осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване- за осигурители по КСО за периодите от 01.06.2019 г. до 30.11.2021 г.; корпоративен данък по ЗКПО за 2016 г., 2019 г. и 2020 г., м. 12.2020 г., м. 03.2021 г., м. 06.2021 г., м. 09.2021 г. и м. 03.2022 г. в общ размер на 473 836,12 лв., ведно с лихви за забава.

В частта, в която РА не е отменен с посоченото по-горе решение, определените задължения

възлизат на 318 689,41 лв., ведно с лихви за забава.

В жалбата се твърди, че оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния и процесуалния закон.

Поддържа се, че не е доказано наличието на материалноправните предпоставки по чл.19, ал.1 и ал.2 от ДОПК, с които законът възлага като отговорност на управителя на търговско дружество несъбираемите вземания на това дружество.

Твърди се, че РА е нищожен предвид това, че ревизията е извършена от органи на ТД на НАП В. Т. в нарушение на териториалната компетентност на органите по приходите.

Прави възражение за наличието на погасителна давност за определените задължения с оспорвания РА за ДДС за данъчни периоди от м.12.2016г. до м.11.2017г., както и за Корпоративен данък за 2016г., която давност за посочените периоди е изтекла към 31.12.2023г.

Твърди се, че органът по приходите неправилно е определил приложимото материално право. Разпоредбата на чл.19 от ДОПК има материалноправен характер. Поради това, като всеки материален закон, се прилага в редакцията, която е в сила към момента на възникване на задължението, а не към момента на неговото установяване. Изразява се становище, че изменението на чл.19 от ДОПК в сила от 21.11.2017г. няма обратно действие. Предвид това, приложими за различните години били различни редакции на чл.19 от ДОПК включително тази в сила от 2006г., а не само тази в сила от м.11.2017г. Различията в приложимия закон не били изследвани и съобразени при издаване на ревизионния акт и при установяване на обстоятелствата за носене на отговорност за чужди задължения. По тези съображения се иска отмяна на РА.

С определение от 18.03.2025г., поради смърт на страната, съдът е конституирал на мястото на починалата И. К. К., [ЕГН] нейния наследник В. Н. В.. С молба от 02.04.2025г. същият изрично е заявил, че поддържа жалбата и всички изложени в нея доводи и искания.

В проведените съдебни заседания процесуалният представител на оспорващия поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ. Претендира разноси, съгласно представен списък по чл.80 от ГПК.

Ответникът - директор на дирекция "ОДОП"-С. при ЦУ на НАП, оспорва жалбата, като неоснователна и недоказана. Моли съда да я отхвърли. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл.160 от ДОПК, прие за установено следното:

Предмет на разглеждане е РА № Р-22002223005159-091001/13.03.2024г., с който са установени задължения на И. К. К., в качеството ѝ на управител на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД. РА е редовно връчен електронно на ревизираното лице на 14.03.2024г. същият е оспорен пред директора на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП.

В срока за постановяване на решение по реда на чл.155, ал.1 от ДОПК е издадено Решение №733/29.05.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при ЦУ на НАП.

Жалбата до съда е подадена в срока по чл.156, ал.5 ДОПК, чрез директора на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна - участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде

разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Обжалваният ревизионен акт е издаден след извършена ревизия за установяване отговорност по чл.19, ал.1 и ал.2 от ДОПК на И. К. К. за задълженията на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД, в качеството ѝ на управител на това дружество.

Ревизията е възложена със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22002223005159-020-001 от 25.08.2023г., връчена на 05.09.2023г. изменена със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22002223005159-020-002/28.11.2023г. и №Р-22002223005159-020-003/04.01.2024г.

Заповедите са издадени от М. И. Д., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“, при ТД на НАП В. Т., оправомощена като компетентен орган на основание чл.10, ал.9 от Закона за националната агенция за приходите /ЗНАГП/ във връзка с чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК със Заповед №З-ЦУ-1758/24.08.2023г. и №869/03.05.2023г., издадени от зам. изпълнителен директор на НАП, Заповед №ЗЦУ-ОПР-22/22.08.2022г., издадена от изпълнителен директор на НАП и Заповед №РД-01-379/04.05.2023г. на директора на ТД на НАП С..

В заповедта е посочено, че ревизията се възлага във връзка с установени публични задължения на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД.

Определено е ревизията за установяване на отговорност по чл.19 от ДОПК да обхване видове задължения и периоди, както следва: задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/; за задължения за корпоративен данък по ЗКПО за 2016г.; за данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения по ЗДДФЛ, периодите м.06.2019г. до м.09.2020г.; за вноски за ДОО по КСО за осигурители за периодите; за вноски за здравно осигуряване /30/ по ЗЗО за осигурители за периодите м.06.2019 до м.09.2019; за универсален пенсионен фонд /УПФ/-вноски за ДЗПО (УПФ) по КСО за осигурители за периодите м.06.2019 до м.09.2019.

В хода на ревизионното производство за установяване на елементите от фактическия състав на отговорността по чл.19, ал.1 и ал.2 ДОПК на И. К. К. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, с което е изискана търговска и счетоводна документация на управляваното от нея дружество, данни за получени приходи и извършени разходи, възможност за проверка на място.

В отговор И. К. К. е представила писмени обяснения, според които „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД е с преустановена търговска дейност, голяма част от документите са иззети от други институции, като на същата не е известно къде се намират, няма достъп до тях и поради влошено здравословно състояние не може да ги представи.

В хода на ревизията от счетоводителя на дружеството В. К. Дешевса депозирани писмени обяснения, според които същият не разполага с изисканите доказателства, тъй като считано от м.04.2023г. договорът за счетоводно обслужване на юридическото лице е прекратен и всички документи са предадени на управителя.

С Протокол №Р-22002223005159-ППД-001/06.02.2024г. са присъединени доказателства от предходното производство на жалбоподателката, представени от И. К. К.: писмени обяснения; информация и банкови извлечения от търговски банки, където дружеството е имало открити разплащателни сметки; документи от производство на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД приключило с Ревизионен Акт №Р-2220320006504-091-001/27.07.2022г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221122146128-003-001/17.08.2022г. с обхват задължения по ЗДДС за периодите от 01.01.2018г. до 30.09.2020г., както и по ЗКПО за периодите от 01.01.2017г. до 31.12.2019г.; Ревизионен Акт №Р-22002219004330-091-001/14.05.2020г., с обхват задължения за данък по ЗДДС за периодите от 01.01.2016г. до 31.08.2016г. и от 01.10.2016г. до 31.12.2017г. и по ЗКПО за 2016г.; писмени обяснения от

счетоводителя на дружеството В. К. Д..

Във връзка със събирането на задълженията от основния длъжник, е изпратено искане до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място] относно предприетите действия спрямо „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД, наличните активи на дружеството, събираемостта, квалификацията на дълга.

Съгласно отговор вх.№27312/28.11.2023г. дружеството не притежава движимо и недвижимо имущество, няма данни за вземания, липсват авоари по банковите сметки.

С оглед описаните обстоятелства и съгласно доклад до директора на ТД на НАП С., изх.№1426-36/14.11.2023г., дългът на дружеството е категоризиран като несъбираем.

Извършените процесуални действия и събраните в хода на производството доказателства, са описани в ревизионен доклад Ревизионен Доклад № Р-22002223005159-092-001 /19.02.2024г. който е връчен на РЛ по електронен път на 22.02.2024г.

Срещу РД не е подадено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Констатациите в РД са дали основание на ревизиращите да издадат процесния ревизионен акт, връчен по електронен път на 14.03.2024г.

В ревизионния акт /РА/ са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване.

Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на И. К. К. за посочения период, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи.

РА и РД са издадени чрез ИС "Контрол" като електронни документи и са подписани с електронни подписи, като по делото са представени доказателства за датата и начина на подписване и такива за удостоверяване валидността на сертификатите към съответната дата.

В хода на ревизионното производство от фактическа страна е установено, че И. К. К. е представляващ, едноличен собственик и управител на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД от учредяването му.

Спрямо „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД за периода, в който И. К. К. е била управител и едноличен собственик е извършена ревизия, приключила с издаването на Ревизионен Акт №Р-22002219004330-091-001/14.05.2020г., с обхват задължения за данък по ЗДДС за периодите от 01.01.2016г. до 31.08.2016г. и от 01.10.2016г. до 31.12.2017г. и по ЗКПО за 2016г. и втори Ревизионен Акт №Р-2220320006504-091-001/27.07.2022г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221122146128-003-001/17.08.2022г. с обхват задължения по ЗДДС за периодите от 01.01.2018г. до 30.09.2020г., както и по ЗКПО за периодите от 01.01.2017г. до 31.12.2019г.;

С тези два РА, в тежест на дружеството са били определени данъчни задължения в общ размер на 473 836,12 лв., в това число главница в размер на 312 830,90 лв. и съответстващи лихви в размер на 161 005,22лв.

В хода на ревизията по отношение на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД са установени задължения по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, КСО и ЗЗО.

В хода на ревизионното производство спрямо дружеството, е установено, че от „ТРАФИК БРОУДБАНД КОМЮНИКЕЙШАНС“ ЕООД са подавани справки -декларации по ЗДДС за периодите от м. 06.2019 г. до м. 09.2020 г. и годишни данъчни декларации по реда на чл. 92 от ЗКПО за 2016.

След анализ на банковите извлечения на дружеството, е установено, че по сметка от „Айкарт“ АД,[ЕИК], чийто клиент е „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД, в периода от 2019г. до 2021г. сметката на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД е кредитирана общо с 41690,28лв., от които са изтеглени в брой от АТМ общо 32750,00лв., а са платени чрез ПОС

терминал общо 347,79лв. /от които 70,00лв. към доктор А. В./, както и са извършени онлайн транзакции към различни доставчици на стоки и услуги /А. експрес, Facebook, България Е., Apple.com, „Райд Шеър България“ ЕАД/.

В дневниците за покупки на дружеството не са включени фактури за продажба от описаните юридически лица, като изключение прави единствено фактура №22656/31.01.2020г. с ДО в размер на 3,14лв. и начислен ДДС в размер на 0,63лв., издадена от „Райд Шеър България“ ЕАД.

Установено е, че на 20.10.2017г. дружеството усвоява кредит в размер на 120000,00лв., а сумата от 118500,00лв. е изтеглена в брой от счетоводителя В. Д. на 20.10.2017г.

Според писмени обяснения на жалбоподателката, изтеглените от банковите сметки суми са внесени в касата на дружеството, от където са извършвани разплащания и са надлежно осчетоводени по дебита на счетоводна сметка 501 „Каса“ и кредита на счетоводна сметка 503 „Разплащателна сметка в лв.“. Не са представени документи за извършеното осчетоводяване.

Прието е, че паричните средства общо в размер на 160190,28лв. /118 500,00лв.–изтеглената сума от кредита в брой и 41 690,28- сумата, с която е кредитирана сметката в „Айкарт“ АД/ не са използвани за дейността на дружеството, отклонени са от неговия патримониум, с което е изпълнена хипотезата на чл.19, ал.2 от ДОПК.

В хода на настоящото ревизионно производство от жалбоподателката не са ангажирани доказателства. Както бе посочено по-горе, същата в писмени обяснения сочи, че не съхранява и няма достъп до документи на дружеството.

Въз основа на констатациите направени при ревизията на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД и предвид липсата на информация за наличието на упълномощени лица, в ревизията на И. К. К. е обоснован извод, че последната е лицето, извършвало дейности, касаещи цялостната търговско-финансова дейност на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД.

В хода на ревизионното производство на дружеството е безспорно установено, че същото е реализирало приходи.

Прието е, че управителката е извършвала разпоредителни действия с финансови средства. Укрила е факти и обстоятелства свързани с формирането на задължения на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД, което към онзи период е било действащо предприятие.

На следващо място, съгласно информация от дирекция „Събиране“ е установено, че спрямо „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД е образувано /ИД/ №190776961/2019г., като по същото има наложени и продължени обезпечителни мерки с /ПНПОМ/ №С180022-023-0003368 /21.09.2018г., №С180022-139-0002924/10.12.2018г., №С1890022023-0003131/ 24.10.2019г., №С-190022-023-3137/24.10.2019г., №С20022139-0001064/ 29.05.2020г., №С180022022-0107282/20.12.2018г., №С190022-022-0022079/25.03.2019г. , №С180022-022-0096141/ 28.11.2018г., №С210022-022-0028277/27.04.2021г., №С220022-022-0005200/ 03.02.2022г. и №С220022-022-0027525/03.05.2022г.

Невъзможността за събиране на задълженията на дружеството органите по приходите са обосновавали и приели за доказана въз основа на писмо вх.№27312/28.11.2023г. на директора на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. съставен на база събраните данни от проучване на имущественото състояние на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД.

В РД е изложено, че задълженията на дружеството за данъци не са внесени, като същите не са обезпечени и дългът на дружеството е категоризиран като несъбираем.

Според ревизиращите органи, управителят е основната причина за несъбираемост на установените публични вземания с РА, тъй като същият е допринесъл за формирането на задължения на дружеството, за които е бил наясно, че няма да бъдат събрани, тъй като предприятието не притежава недвижими имоти и/или други активи, както и авоари по банкови

сметки, които да послужат като обезпечение на вземанията.

С оглед липсата на подадени ГДД, по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, необективните данни в подадените СД по ЗДДС и липсата на съдействие от страна на И. К. К. при провеждане на контролните производства, са направени констатации, че в случая е налице първата хипотеза за ангажиране на отговорност на ревизираното лице-чл.19, ал.1 от ДОПК.

Приет е за доказан фактическият състав на чл.19, ал.1 от ДОПК, както следва: субект на отговорността е физическото лице И. К. К., имащо качеството на управител на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД; дружеството е задължено лице по смисъла на чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК; управителят е укрил факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред приходната администрация. Изложено е, че като управител И. К. К. е била наясно за всяко предприето действие, касаещо дейността на представляваното от нея дружество. Изтъкнато е, че съзнателно и недобросъвестно е допуснала невярно деклариране и липса на деклариране. Посочено е, че чрез описаните по - горе действия/бездействия, лицето е съзнавало и целяло укриването и неплащането на данъчни задължения, чрез нарочно изграден механизъм и е направен извод, че вследствие от действията на управителя не могат да бъдат събрани задълженията за данъци. При така установените факти, органите по приходите са приели за доказана и причинно-следствена връзка между необявяването на фактите и обстоятелствата, и несъбираемостта на съответните задължения.

Приет е за доказан фактическият състав на чл.19, ал.2 от ДОПК- скрито разпределение на печалба по смисъла на §1, т. 5 от ДР на ЗКПО, като в б. „а“, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени публични задължения.

Недоволна от издадения ѝ ревизионен акт, И. К. К. го е оспорила по административен ред и с Решение №733/29.05.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, същият РА в една част е отменен, в друга изменен и в трета потвърден.

Решаващият орган е приел, че жалбоподателката носи субсидиарна отговорност по смисъла на чл.19, ал.1 от ДОПК, в общ размер 197 349,17лв., за установените с РА данъчни и осигурителни задължения на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД, както и че установена хипотезата на чл.19, ал.2 от ДОПК за ангажиране отговорността на И. К. К., за това, че чрез ПОС терминал са извършени трансакции към различни юридически лица и са изтеглени суми в брой от банковата наличност на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД при „АЙКАРТ“ АД в общ размер на 41 690,28лв. За тази сума нямало документална следа, респективно приходни/разходни касови ордери, с които да бъде доказано, че са използвани за икономическата дейност на дружеството. Решаващият орган е приел, че процесните суми следва да бъдат квалифицирани като скрито разпределение на печалба по смисъла на §1, т. 5 от ДР на ЗКПО, като в б. „а“, вследствие на което, имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са изплатени публични задължения. Като управител, на И. К. К. са били известни, както наличието на задължения към фиска, така и осъществяваните трансакции, които са извършвани за сметка на управляваното от нея юридическо лице.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт; доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията; удостоверения за валидност на електронни подписи на лицата, подписали с

квалифициран електронен подпис в съответното длъжностно качество РА, РД и ЗВР; оптичен носител, на който се съдържат електронните документи; както и други доказателства.

**Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността и обосноваването на оспорения Ревизионен акт № Р-22002223005159-091001/13.03.2024г. намира следното:**

Съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

Съгласно разпоредбата на чл.119, ал.2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция - чл.112, ал.2, т.1 от ДОПК и от ръководителя на ревизията определен със заповедта за възлагане на ревизия-чл.113, ал.1, т.2 ДОПК. Издателите на оспорения Ревизионен акт са разполагали с материална компетентност и такава по степен.

Съдът **не приема** защитната теза на жалбоподателката, че ревизионният акт **е нищожен** поради липса на компетентност на служители от различни териториални дирекции от тази на постоянния адрес на ревизираното лице. Съдът счита, че същите са служители на единната данъчна администрация и компетентността им е на територията на цялата страна. Съгласно чл.10, ал.9 от ЗНАП.-(9) *(Нова - ДВ, бр. 105 от 2020г., в сила от 01.01.2021г.) При необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.*“ От тази норма произтича компетентност за приходната администрация от друга ТД на НАП да издава актове спрямо лица, които не са в териториалната компетентност на съответната дирекция. В случая, става въпрос за изключение от правилата, заложили в чл.7, ал.1 и чл.8 ДОПК за обхвата на териториалната компетентност, която за процесния случай е обвързана с постоянния адрес на физическото лице, каквото е ревизираното, като необходимостта е във връзка с оперативната самостоятелност на изпълнителния директор. В този смисъл е и становището, застъпено в ТР № 3 от 26.06.2025 г. на ВАС.

В РД изрично е посочено основаниято, на което се издава.

Следва да се посочи, че и в издадената ЗВР, на свой ред, е посочено, че ревизията се извършва за установяване на отговорността на И. К. К. за задълженията на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД за съответните периоди.

Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания чл. 120, ал. 2 ДОПК представляват мотиви и на РА.

В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите

органи, обосноваващи изводите им относно ангажиране отговорността на И. К. К. /в качеството ѝ на управител на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД / по чл. 19, ал.1 и ал.2 ДОПК за задълженията на дружеството, установени с влязъл в сила РА.

Процесният РА, съставеният РД, както и посочените по - горе ЗВР и ЗИЗВР са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Съдът констатира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверение по чл. 24 от ЗЕДЕУУ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, РА е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система.

Настоящият състав намира за неоснователни оплакванията на жалбоподателката, че при извършването на ревизията, както и при издаването на потвърдителното решение на Дирекция "ОДОП" са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, водещи до ограничаване правото ѝ на защита.

Съгласно основните начала на данъчноосигурителния процес, органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентирания в ДОПК процедури, като нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно-при извършване на ревизията са спазени всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Жалбоподателката е запозната с всички действия и актове на приходната администрация, като ѝ е предоставена достатъчна възможност да реализира защитата си. От преписката не се установява при извършването на ревизията, събирането и обсъждането на доказателствата и формирането на фактическите и правните им изводи, да е нарушаван принципа на служебно начало и добросъвестното упражняване от страна на ревизиращите органи на техните процесуални права, или същите да са извършили действия, надвишаващи законовите им правомощия. В хода на ревизията са събрани всички относими доказателства от дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С., включително от трети лица-счетоводителя В. К. Д., приобщени по съответния ред от ревизиращия екип, съгласно изискванията на ДОПК. Жалбоподателката е разполагала с възможност да представя доказателства и да дава обяснения в хода на ревизията и след това пред горестоящия административен орган, включително и в производството по обжалване на РА пред съда.

Предвид изложеното, съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са самостоятелно основание за отмяна, при съобразяване и на разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

**Съдът намира следното относно неговата материална законосъобразност:**

Съдът не споделя изложеното от жалбоподателката, че е налице изтекла погасителна давност по отношение на задълженията за ДДС за данъчни периоди от м.12.2016г. до м.11.2017г., както и за Корпоративен данък за 2016г. Не са налице

предпоставки за прилагане нормата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, предвид това, че фактическият състав на отговорността на дружеството „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД за данъчни задължения и на този на отговорност на управителя И. К. К. по реда на чл. 19 от ДОПК е различен, както са различни и моментите им на възникване. Последният е датата на разпореждане с имуществото на дружеството, а не моментът на възникване на несъбраните задължения за данъци и осигуровки. Предвид доказателствата по делото, разпореждането с имуществото на дружеството е приключило през 2021г.- последното теглене на парична сума в брой от банковата сметка на дружеството. Ето защо, давностният срок по чл. 172, ал. 1 от ДОПК започва да тече от 01.01.2022г. и изтича към 01.01.2027г., включително и за задълженията за ДДС за данъчни периоди от м.12.2016г. до м.11.2017г., както и за Корпоративен данък за 2016г.

С обжалвания в настоящото производство РА е ангажирана отговорността на жалбоподателката на основание чл. 19, ал. 1 и ал.2 от ДОПК.

От систематичното място на нормата на чл. 19 ДОПК - дял първи „обща правила“, глава четвърта, „задължени лица“, както и логическото и граматическото тълкуване на института води до извод, че се касае за субсидиарна отговорност на специален субект по отношение на вземане, което има публичен характер. С други думи, с разпоредбата на чл.19 от ДОПК е създаден особен случай на лична имуществена отговорност на лицата, управляващи задължени за данъци или осигурителни вноски субекти - задължени лица по чл.14, т.1 и т. 2 от ДОПК.

Съгласно чл.19, ал.1 от ДОПК, който в качеството си на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т.1 и 2 укрива факти и обстоятелства, които по закон е длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител и вследствие от това, не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски, отговаря за непогасеното задължение.

Въз основа на посочената нормативна уредба, следва извода, че за да бъде реализирана отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК за непогасени задължения на задължено юридическо лице по чл.14, т.1 и 2 от ДОПК, е необходимо в условията на кумулативност да са изпълнени следните законово регламентирани материалноправни предпоставки, а именно:

1. Субектът на отговорността да е физическо лице, имащо качеството на управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл.14, т.1 и 2 към момента, за който са установени публичните задължения;

2. Наличие на задължение на лице по чл.14, т.1 или 2 ДОПК;

3. Действие- лицето-субект на отговорността, да е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред орган по приходите или публичен изпълнител. В съдебната практика се приема, че действието следва да е извършено преднамерено, т. е. необходимо е виновно поведение;

4. Причинно - следствена връзка между поведението на субекта на отговорността /укриването на факти и обстоятелства/ и невъзможността да бъдат събрани публичните вземания за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице в укриване на факти и обстоятелства и невъзможността да бъдат събрани задълженията;

5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, които е в състояние да покрие съществуващите публични задължения;

6. Граници на отговорността - в резултат на виновното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

По аргумент от чл. 170, ал. 1 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК, тежестта на установяване и доказване в съдебното производство на всички елементи от правопораждащия отговорността по чл. 19, ал. 1 от ДОПК фактически състав, е на органите на приходната администрация, за което на ответника са дадени съответните указания с определение на съда по настоящото дело.

По делото не е спорно, че е налице **първата** предпоставка, тъй като от учредяване на дружеството И. К. К. е едноличен собственик и управител на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД. Следователно, в качеството си на управител жалбоподателката е легитимирана да отговаря по реда на чл.19 ДОПК за недобросъвестни свои действия довели до неплащане на публични задължения в периода, в който е била управител.

Отговорността по чл.19, ал.1 ДОПК е за лични недобросъвестни действия на конкретно лице, довели до посочения в нормата резултат.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателката, че отговорността ѝ е ангажирана незаконосъобразно с аргумент, че предвид различните редакции на чл.19 от ДОПК през годините не били изследвани и съобразени при издаване на ревизионния акт и при установяване на обстоятелствата за носене на отговорност за чужди задължения, тъй като в случая релевантен е моментът на възникване на задълженията, т.е. периодът за който са установени, а не моментът на тяхното установяване с издаването на РА.

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че е налице и **вторият** елемент от фактическия състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК.

Безспорно е, че с влезли в сила РА Ревизионен Акт №Р-22220320006504-091-001/27.07.2022г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221122146128-003-001/17.08.2022г. с обхват задължения по ЗДДС за периодите от 01.01.2018г. до 30.09.2020г., както и по ЗКПО за периодите от 01.01.2017г. до 31.12.2019г. и Ревизионен Акт №Р-22002219004330-091-001/14.05.2020г., с обхват задължения за данък по ЗДДС за периодите от 01.01.2016г. до 31.08.2016г. и от 01.10.2016г. до 31.12.2017г. и по ЗКПО за 2016г. по отношение на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД са начислени задължения за данъци и осигуровки в периода, в който И. К. К. е била управител. В производство като настоящото на установяване подлежи простият факт налице ли са установени и несъбрани публични задължения, без да се анализират причините за възникването им, а само за неплащането им с оглед възможното ангажиране на солидарната отговорност на управителя. Следователно, релевантният въпрос - налице ли са непогасени публични задължение на дружеството е въпрос, установен по категоричен начин и с положителен отговор.

На следващо място, по делото се установи, че публичните задължения на дружеството по издадения му РА са били предмет на изпълнително дело №[ЕИК]/2019г. по описа на ТД на НАП – С. и не са събрани. Това обстоятелство се установява от представения от ответната страна писмо вх. №27312/28.11.2023 г. на директора на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. , съгласно което „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД е в категорията на дружествата с несъбираем дълг. Извършено е проучване на имуществено

състояние и категоризация на задълженото лице. От представените документи се установява, че по преценка на публичния изпълнител вземането е „несъбираемо“, след като всички изпълнителни способности са били изчерпани. Следва да се посочи, че органите по приходи не са длъжни да провеждат всички възможни изпълнителни способности спрямо имуществото на дружеството-длъжник когато е видно, че те биха били напълно безрезултатни и само биха довели до ангажиране на разходи, без възвращаемост. Нормата на чл. 237 ал.1 ДОПК императивно налага да не се започва принудително изпълнение върху права и вещи, за които разходите са несъразмерни с очакваните приходи. С още по - голяма тежест изпълнително производство не следва да се започва когато приходи изобщо не могат да бъдат реализирани. В тази връзка изводите на органите по приходи за липса на имущество, вземания, оценени права на дружеството длъжник са обосновани и доказани. В този смисъл, следва да се приеме, че е налице установена невъзможност задълженото юридическо лице да заплати данъчните си задължения, поради което и е обосновано преминаването към солидарната отговорност на управителя, съобразно разпоредбата на чл. 20 от ДОПК. Задълженията на дружеството не са оспорени от жалбоподателката, като не се твърди и задълженията да са погасени.

Спорът по делото се свежда до наличието на другите две предпоставки за ангажиране на отговорността по реда на чл. 19, ал. 1 ДОПК - дали задълженото лице И. К. К. е укрило факти и обстоятелства, които по закон е било длъжно да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител- **третата предпоставка** и съществува ли причинно следствена връзка - между това поведение и невъзможността да могат да бъдат събрани задължения на дружеството.

Разминаването между декларираното и действителното, принципно е укриване, съобразно и възприетото в практиката на ВАС.

Преди всичко следва да се посочи, че отговорността на чл.19, ал.1 ДОПК се отнася до укриване на факти и обстоятелства, свързани със събирането на задълженията на юридическото лице, а не с тяхното установяване.

От констативната част на ревизионния акт е видно, че като форма на укриване на факти и обстоятелства по смисъла на закона, е посочено обстоятелството, че са налице недекларирани от задълженото лице приходи и доставки по ЗДДС, по отношение на които в последствие е налице влязъл в сила ревизионен акт. Конкретно, налице е разминаване между декларираното и установеното с РА.

Данни за деклариране не са налице в подадените отчетни регистри и СД по ЗДДС, годишна данъчна декларация по чл. 92, ал. 1 от ЗКПО, съответно и във воденото счетоводство. Не се представят търговски документи в тази връзка.

Действително, по силата на чл.141, ал.1 и ал.2 от Търговския закон /ТЗ/ дружествата с ограничена отговорност се представляват от управител, който организира и ръководи дейността им. Това формира и представя относно сключването и изпълнението на сделките, които ЗДДС квалифицира като облагаеми доставки. Правомощията на управителя произтичат от закона и дружествения договор. Компетенциите му включват управленска дейност - организиране и ръководство на дейността на юридическото лице и дейност като волеизявяващ орган. Регламентираното от закона овластяване на представляващия юридическото лице да организира и ръководи дейността му, обосновава наличието на презумпция за знание за стопанското и финансово-икономическо състояние на дружеството, за сключване и изпълнение на търговските

сделки и произтичащите от тях последици.

Настоящият състав счита, че такива аргументи следват и от нормата на чл.16 ал.1, т. 2 и т.4 от ЗСч. По силата на посочената норма, ръководителят на предприятието носи пряка отговорност за организира текущото счетоводно отчитане в съответствие с разпоредбите на този закон, както съставянето, съдържанието и публикуването на финансовите отчети и на годишните доклади, като факта, че осъществяването на конкретни дейности необходими при изпълнение на законови задължения на дружеството са възложени на външно лице със съответната експертиза, не дерогира по никакъв начин визираната отговорност. В този смисъл, отговорността на управителя е лична и обхваща както пряко извършените от него действия, така и действията извършени от пълномощника му.

Информирането на приходната администрация за извършените и получените облагаеми доставки се извършва във формата на справка-декларация - чл. 125 от ЗДДС, чл. 115 от ППЗДДС и приложение № 13 към ППЗДДС, а съгласно чл. 92, ал. 1 от ЗКПО данъчно задължените лица, които се облагат с КД, подават ГДД по образец за данъчния финансов резултат и дължимия годишен корпоративен данък. В тази връзка, следва да се приеме, че недекларирането на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите, както и декларирането на неверни обстоятелства по доставки /необективни данни в подадените СД по ЗДДС/ представлява укриване по смисъла на чл.19, ал.1 ДОПК.

Настоящият състав намира обаче, че по делото не е установена **последната** предпоставка от фактическия състав на отговорността по чл.19, ал.1 ДОПК, а именно наличието на **причинна връзка** между невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството от неговото имущество и поведението на ревизираното лице. Законът поставя обективната невъзможност за събиране на задълженията в причинно-следствена връзка с действията по укриването на фактите и обстоятелствата. Тоест, за да е налице отговорност на И. К. К., е необходимо да е доказано по несъмнен начин, че действията ѝ по укриване на факти и обстоятелства са станали причина за несъбирането на задълженията. Следва да се подчертае, че причинно-следствената връзка, обусловеността на несъбираемостта на публичните задължения от укриването на фактите и обстоятелствата, е абсолютно необходима предпоставка за възникване на отговорността по ал. 1 на чл.19 ДОПК. Такава обусловеност в случая не е налице. Доводите на приходните органи за ангажиране на отговорността по чл.19, ал.1 от ДОПК се свеждат до това, че И. К. К., в качеството ѝ на управител на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД, е подавала СД по ЗДДС и ГДД по чл. 92 ЗКПО, които са непълни и в тях са укривани факти и обстоятелства, които са били известни на РЛ. Отсъства обаче причинна връзка между фактите и обстоятелствата, които се твърди да са били укривани именно от И. К. К., и твърдяната невъзможност да се съберат задълженията на юридическото лице. Неправомерното попълване на СД по ЗДДС или на ГДД може да е предпоставка за възникване на самите данъчни задължения, но не и за невъзможността те да бъдат събрани. Освен това, тази невъзможност трябва пряко и непосредствено да произтича от укриването на факти и обстоятелства, които по закон лицето е било длъжно да обяви пред органа по приходите. От съдържанието на РА и РД не се установява ревизиращият екип да е изследвал как действията на управителя на дружеството са рефлектирали върху последното, съответно са довели до невъзможност за събиране на процесните задължения.

От друга страна, съдът намира, че не е достатъчно при установен размер на

задълженията на дружеството, автоматично да се приеме, че след като той не е заплатен, следва да се ангажира отговорността по посочената разпоредба на управителя. Това е така, тъй като, за да се стигне до правилно прилагане на посочената разпоредба, е необходимо да е установено от приходните органи по безспорен начин, че са налице конкретни разпоредителни действия на управителя, вследствие на които да е настъпила невъзможност да се съберат дължимите от дружеството и установени с влязъл в сила ревизионен акт данъчни задължения, в случая за ДДС и корпоративен данък. При липса на доказателства, събрани в хода на ревизията и представени от приходната администрация в съдебното производство за тази причинна връзка, то съдът намира, че не е установен при условията на главно пълно доказване фактическият състав на отговорността по чл. 19, ал. 1 ДОПК.

Между страните спорът по делото е изяло правен и е свързан с отговора и на въпроса дали са налице кумулативно предвидените предпоставки, визирани в разпоредбата на **чл.19, ал.2, от ДОПК** за ангажиране отговорността на И. К. К. за непогасените задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД. Отговорността възниква по силата на закона, прилага се по отношение на изчерпателно определен кръг от субекти за задължения на задължено юридическо лице (главен длъжник) и при кумулативното наличие на предвидените в закона предпоставки.

Съгласно чл.19, ал.2 от ДОПК, управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл.14, т.1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски:

1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните;
2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Елементи на фактическия състав са описани по-горе.

В настоящия казус не е посочено точното правно основание, съобразно действията на ревизираното лице по чл.19 ал.2, т.1 или т.2 от ДОПК, включително в решението потвърждаващо РА, но съдът приема, че същото е по т.1 предложение първо, с оглед на изложеното в мотивите, че И. К. К. е изтеглила в брой сумата от 41 690,28лв., с която е кредитирана сметката на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД в „Айкарт“ АД, като сумата не е използвана за дейността на дружеството, отклонена е от неговия патримониум.

Доказано по делото е, че дружеството е задължено лице с изискуеми и непогасени публични вземания през процесните данъчни периоди, като съдът намира, че са налице втората и третата предпоставка от сложния фактически състав на чл.19 ал.2 т.1 от ДОПК.

Съдът не споделя констатациите на приходния орган за наличието на другите предпоставки при установените факти по делото. Действително, следва да се приеме, че

са налице доказателства, че ревизираното лице е знаело за наличието на публични задължения за данъци или задължителни осигурителни вноски, с оглед на презумпцията за недобросъвестност, приета от законодателя в ал.11 на чл.19 от ДОПК за целите на чл.19 ал.2 от ДОПК, но **липсват такива, че лицето е извършило действието с особената цел-намаляване на имуществото на задълженото юридическо лице.**

Към момента на получаване на сумите в брой от картовата сметка на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД в „Айкарт“ АД не е имало наложен заповест за изземване на банковата сметка на дружеството. От приетото по делото като писмено доказателство писмо вх. №27312/28.11.2023г. на директора на дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С., изпратено в отговор на запитване на органите по приходите в хода на обжалваната ревизия за събиране на задълженията на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД е видно, че по образуваното изпълнително дело /ИД/ №190776961/2019г. такива са издадени впоследствие.

Съдът намира, че не е доказана и причинно-следствена връзка между извършеното действие, намаляване на имуществото на задълженото лице и невъзможността да бъдат погасени задължения. Освен това, съдът констатира, че както в РД и РА, така и в решението на директора на ДОДОП, никъде не се посочва какви точно са неплатените вземания към датите на подаване на декларациите.

Тъй като отговорността на задълженото лице е субсидиарна, т.е. дотолкова до колкото в резултат на тези действия се стига до невъзможност за събиране на задълженията на субекта по чл.14, т.1 и 2 ДОПК, това обстоятелство следва да бъде установено от приходния орган чрез допустимите доказателствени средства, което не бе направено в настоящото производство.

С оглед изложените обстоятелства, съдът намира, че не може да бъде прието, че съществува причинно-следствена връзка между извършените действия по теглен в брой на парични средства от сметката на дружеството и невъзможността да бъдат събрани публичните задължения на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД.

По изложените съображения, съдът приема, че обжалваният РА е незаконосъобразен и като такъв, следва да бъде отменен.

Съобразно изхода на спора, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски за платена държавна такса в размер на 10 лева и адвокатско възнаграждение в размер на 3000,00лв.

Воден от горното и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София – град

#### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт №Р-22002223005159-091001/13.03.2024г. издаден от М. И. Д. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и М. Д. Н. на длъжност главен инспектор по приходите-ръководител на ревизията в частта, в потвърдената част и тази, която е изменена с Решение №733/29.05.2024г. на Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, с който е ангажирана отговорност по чл.19, ал.1 и ал.2 ДОПК на И. К. К., [ЕГН] в качеството ѝ на управител на „Трафик Броудбанд Комюникейшанс“ ЕООД,[ЕИК], за данъчни задължения на дружеството в общ размер от 318 689,41 лв., ведно с лихви за забава, като незаконосъобразен.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на В. Н. В. , ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], чрез адв. С. Ж. сумата от 3010 /три хиляди и десет / лева - разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: